

Βοηθήματα που χρησιμοποιήθηκαν για αυτό το αφιέρωμα:

Μαρία Καραγιώργη, *Μέχρι Την Απόδραση*

» » *Από Μια Σπίθα Ξεκίνησε...*

» » *Περιμένοντας Την Ειρήνη...*

» » *... και Περιμένοντας Τη Δημοκρατία*

Λευτέρης Μαυροειδής, *Φάκελος Καραγιώργη*

Κώστας Παλαιολόγου, *Από την Εθνική Αντίσταση στον Εμφύλιο 1946-1949:*

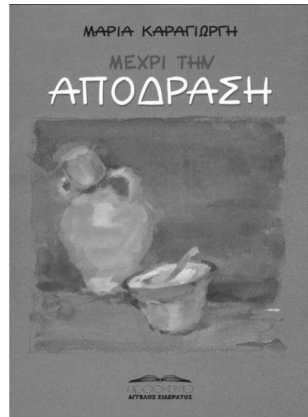
Φοίβος Γρηγοριάδης, *Ιστορία του Εμφυλίου Πολέμου*

Σχετικές εκδόσεις

Περισσότερες λεπτομέρειες για ό,τι πραγματεύεται αυτό το βιβλιαράκι μπορεί να βρει ο αναγνώστης στα βιβλία που έγραψε ή επεξεργάστηκε η Μαρία Καραγιώργη:

Μέχρι Την Απόδραση

Είναι μια ομάδα κομμουνιστών κρατουμένων στην Κίμωλο. Άνοιξη 1941. Το μέτωπο έχει καταρρεύσει κι αυτοί ετοιμάζονται να δραπέψουν για ν' αγωνιστούν ενάντια στο φασισμό. Το νεαρότερο άτομο της ομάδας είναι ένα κορίτσι: η Μαρία Αγριγιαννάκη. Αυτή, παρά τα κρατητήρια της Ασφάλειας, την απομόνωση στις Φυλακές Αβέρωφ και τις σκληρές συνθήκες της παρανομίας, προηγούμενα, έχει κρατήσει τη δροσιά της ηλικίας της, τη χαρά της ζωής, κλείνει μέσα της τα ευτυχισμένα παιδικά χρόνια και την ομορφιά της γενέθλιας γης.

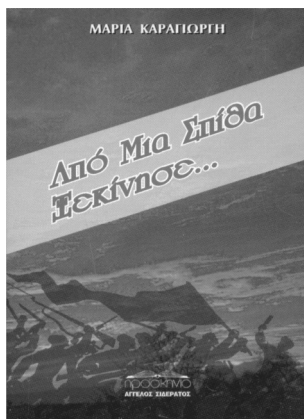
Και το βιβλίο αυτό, απόδειξης πίστης στη ζωή, δεν το 'χει γράψει η Μαρία Καραγιώργη-Γυφροδήμου, η αγωνίστρια, η εξόριστη, η βουλευτίνα. Το 'χει γράψει -κι αυτό είναι σχεδόν ένα θαύμα- η Μαριώ η Αγριγιαννάκη «απ' τσι Μ'λιές».

Είναι το πρώτο βιβλίο της αυτοβιογραφικής τετραλογίας της

Μαρίας Καραγιώργη. Το πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και η δικτατορία του Μεταξά. Η παρανομία, η σύλληψη, τα βασανιστήρια, η απομόνωση, η εξορία, η γνωριμία με τον Καραγιώργη και τέλος η Απόδραση -«Ελεύθεροι στην κατεχόμενη Αθήνα».

Από Μια Σπίθα Ξεκίνησε...

Η Ελλάδα φλέγεται. Μέσα στο σκοτάδι της Κατοχής αρχίζουν να οργανώνονται οι πρώτες αντιστασιακές ομάδες. Ο λαός, έχοντας απαλλαγεί από τη Μεταξική δικτατορία και έχοντας νικήσει τους Ιταλούς, δεν είναι διατεθειμένος να υποκύψει αμαχητί στους Γερμανούς. Το έπος της Εθνικής Αντίστασης αρχίζει, ο κατακτητής τα βρίσκει μπαστούνια σε μια χώρα που δεν την είχε υπολογίσει. Στα βουνά και στον κάμπο, ο κόσμος οργανώνεται, αντιστέκεται, πολεμάει. Ο Καραγιώργης γίνεται θρύλος στη Θεσσαλία, γίνεται τραγούδι. Η Μαρία, ώριμη γυναίκα πια, οργώνει τον κάμπο, οργανώνοντας τον κόσμο.

Η Κατοχή κάποτε τελειώνει, οι Γερμανοί φεύγουν νικημένοι. Ο κόσμος παραληρεί στους δρόμους, ελεύθερος πια. Ή όχι; Ο Εμφύλιος ήδη αρχίζει να προετοιμάζεται. Από τη μια, οι ψυχροί επαγγελματίες της πολιτικής, της ίντριγκας και του «Μεγάλου παιχνιδιού». Από την άλλη, οι ενθουσιώδεις, αφελείς επαναστάτες και η κοντόφθαλμη, ανεπαρκής, για πολλούς ηλίθια, ηγεσία τους. Μέσα στο γενικό ενθουσιασμό οργανώνεται ο Δεκέμβρης και το βιβλίο κλείνει πικρά με το τελευταίο κεφάλαιο: «Κυλάμε στον Εμφύλιο χωρίς να το καταλάβουμε».

Περιμένοντας Την Ειρήνη...

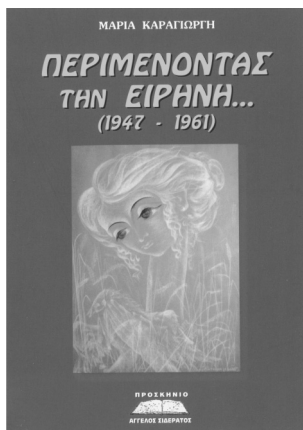
Στη δίνη του Εμφυλίου. Τα αδέρφια αλληλοσκοτώνονται στα βουνά. Τα στρατόπεδα γεμίζουν με σχετικούς και άσχετους. Η ύπαιθρος ρημάζει. Η Μαρία Καραγιώργη «επισκέπτεται» τα στρατόπεδα στη Χίο, Λαμία, Τρίκερι και Μακρονήσι, και στο τρίτο βιβλίο της τετραλογίας της περιγράφει την προσωπική της πορεία αυτής της περιόδου.

Στο μεταξύ, το σαράκι του εσωκομματικού διχασμού έχει ξεκινήσει και οι «καλοί» κομμουνιστές προσπαθούν να απομονώσουν τους «κακούς». Αυτό πονάει πολύ περισσότερο από τη μάχη με τους «κανονικούς» εχθρούς και τσακίζει τους ήδη ηττημένους αριστερούς.

Σε προσωπικό επίπεδο, η διαγραφή του Καραγιώργη, ο χαρακτηρισμός του σαν «προδότη» και η θανάτωσή του από τους συντρόφους του στοιχίζει στη Μαρία πολύ περισσότερο από όλα τα βασανιστήρια, τις φυλακές και τις εξορίες μαζί.

Κάποτε τελειώνει ο φοβερός Εμφύλιος, οι αριστεροί αφήνονται ελεύθεροι κι αρχίζει ο τιτάνιος αγώνας για την επιβίωση στη ρημαγμένη Ελλάδα. Η Μαρία και η οικογένειά της, της οποίας παρακολουθούμε το οδοιπορικό, στέκεται σιγά-σιγά στα πόδια της με μύριες όσες δυσκολίες.

Το τέλος της δεκαετίας του '50 σημαδεύεται για την οικογένεια από την ξαφνική και αναπάντεχη σύγκρουση της Μαρίας και του γιου της με την παντοδύναμη τότε Φρειδερίκη.

... και Περιμένοντας Τη Δημοκρατία

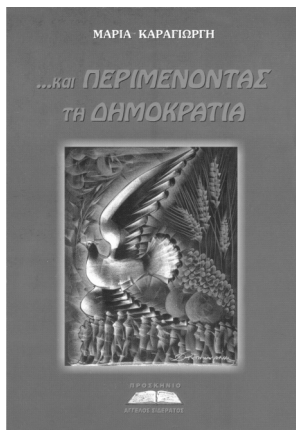
Στην «κουτσή Δημοκρατία του '60» το λαϊκό κίνημα έχει φουντώσει για τα καλά, ο λαός διεκδικεί αληθινή ανεξαρτησία και αληθινή Δημοκρατία. Η Δεξιά φεύγει, η Ένωση Κέντρου έρχεται. Η αντίδραση αντεπιτίθεται και το μόνο που μπορεί να κάνει για να ανακόψει την πορεία προς τα εμπρός είναι ένα πραξικόπημα.

Η Μαρία Καραγιώργη (βουλευτής της ΕΔΑ) πιάνεται μαζί με χιλιάδες άλλους αριστερούς και κεντρώους και η «περιήγηση» στους γνωστούς τόπους φυλακής και εξορίας ξαναρχίζει: Γυάρος-φυλακές Αβέρωφ-Αλικαρνασός-Ωρωπός.

Δεν είναι όμως μόνο η Δικτατορία που δεν ανέχεται την ελεύθερη και ανεξάρτητη σκέψη: το Κομμουνιστικό Κόμμα διασπάται και κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος κομμουνιστής κυνηγιέται όχι μόνον από τη Χούντα αλλά και από τους «ορθόδοξους» συντρόφους του. Στο μεταξύ τα σοβιετικά τανκ εισβάλλουν στην Τσεχοσλοβακία και η αντίστροφη πορεία έχει αρχίσει για το σοσιαλισμό.

Αυτά παρακολουθούμε στο τελευταίο βιβλίο της αυτοβιογραφικής τετραλογίας της Μαρίας Καραγιώργη, όπως επίσης και τη μοίρα των Ελλήνων στην Τασκένδη και την Ανατολική Γερμανία μέσα από τις διηγήσεις της αδερφής της και του γιου της αντίστοιχα. Το βιβλίο μας φτάνει μέχρι την αποκατάσταση (ή μάλλον την εγκαθίδρυση) της Δημοκρατίας στην Ελλάδα τη δεκαετία του '80.

Τελειώνοντας, η συγγραφέας δεν μπορεί να μην ξαναγυρίσει

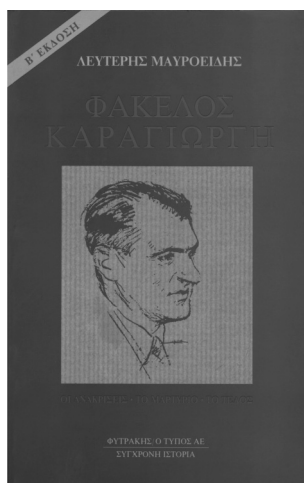

στο θέμα που την πονά και τη βασανίζει όλη της τη ζωή: τη ζωή και το θάνατο του συντρόφου της Κώστα Καραγιώργη, τη μοίρα του, τη μεταχείριση που του επιφύλαξαν οι σύντροφοί του. Σε πολλά ερωτήματα δίνει απαντήσεις, άλλα τόσα φοβάται ότι θα μείνουν για πάντα αναπάντητα.

Φάκελος Καραγιώργη

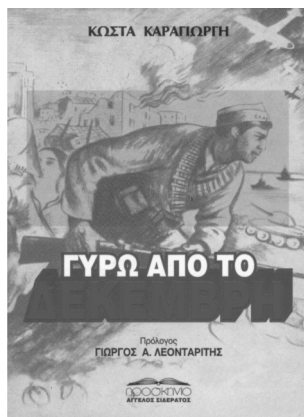
- Λευτέρη Μαυροειδή

Σ' αυτό το βιβλίο η Μαρία Καραγιώργη μαζί με το Λευτέρη Μαυροειδή επεξεργάζονται τα ντοκουμέντα -όσα μπόρεσαν να βρουν- από τις ανακρίσεις του Καραγιώργη.

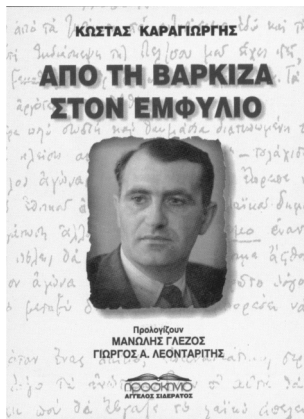
Γύρω από το Δεκέμβρη

Αυτή τη συλλογή άρθρων από το Ριζοσπάστη την έκανε ο ίδιος ο Καραγιώργης και το βιβλίο εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1945 στα Νέα Βιβλία με πρόλογο δικό του. Ξαναεκδόθηκε το 1975 από τη Μαρία Καραγιώργη με πρόλογο του Τάσου Βουρνά και για τρίτη φορά το 2000 από το Προσκήνιο με πρόλογο του Γ. Λεονταρίτη.

Από τη Βάρκιζα στον Εμφύλιο

Τη συλλογή αυτή των άρθρων από το Ριζοσπάστη (1944-’45) την έκανε η Μαρία Καραγιώργη με την Τζώρτζια Αργυροπούλου-Γλέζου και εκδόθηκε το 1977 από τις εκδόσεις Διάλογος με πρόλογο του Μανώλη Γλέζου και ένα εκτενέστατο «Προλογικό σημείωμα» της Μαρίας Καραγιώργη, όπου γίνεται για πρώτη φορά η τοποθέτηση της «Υπόθεσης Καραγιώργη». Το βιβλίο επανεκδόθηκε το 2002 από το Προσκήνιο με πρόλογο του Γ. Λεονταρίτη μαζί με τους προηγούμενους προλόγους.

Δημοκράτες χωρίς Δημοκρατία. Τα μοιραία χρόνια 1946-’47

Αυτή η επιλογή άρθρων από το Ριζοσπάστη έγινε από τη Μαρία Καραγιώργη και το Θανάση Καρτερό και εκδόθηκε από το Προσκήνιο το 2005 με πρόλογο του Ηλία Νικολακόπουλου. Την επιμέλεια και την εισαγωγή έκανε ο Θανάσης Καρτερός.

